

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 23. 10. 2020
sp. zn. Zin 194/2020

P. N.
trvale bytem
XY,
XY,
t. č. P.O.BOX 1,
789 53 Mírov

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane N.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 13. 10. 2020 Vaši žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 191/2020, v následujícím znění (přepis písemné žádosti, zvýraznění doplněno):

*„1. Žadatel dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) požaduje přímé poskytnutí následujících informací ve smyslu ustanovení § 6/2 INFZ:
2. Sdělení spisové značky judikátu NS 17/2002-T 404, jenž se nalézá v Trestní řád komentář, JUDr. Šámal a spol., § 57 Tr.ř. a kde byl tento judikát publikován.“*

K Vaší žádosti Vám povinný subjekt sděluje, že se jedná o rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 5. 2002 sp. zn. 11 Tvo 35/2002, které bylo pod uvedeným označením publikováno v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, Svazek 17/2002. Povinný subjekt dále sděluje, že setrvává na názoru vyjádřeném už v rámci předchozích řízení sp. zn. Zin 163/2020, Zin 157/2020, Zin 92/2020, Zin 128/2019, Zin 117/2019 a Zin 110/2019 tedy že Nejvyšší soud oficiálně neeviduje publikaci svých rozhodnutí v různých soukromých sbírkách judikatury či v rámci právních informačních systémů. Rozličné sbírky soudních rozhodnutí jsou vydávány soukromými osobami, které nepotřebují k publikaci rozhodnutí souhlas Nejvyššího soudu. Nejvyšší soud proto nemá a nemůže mít úplný přehled o tom, v jakých sbírkách byla ta která rozhodnutí publikována. Je významný rozdíl, zda žadatelé na základě sbírkového označení judikátu žádají po Nejvyšším soudu pouhé „ztotožnění“ konkrétního rozhodnutí, které Nejvyšší soud v minulosti vydal (v takovém případě se pro povinný subjekt jedná o existující informaci a není důvod nesděliti spisovou značku daného rozhodnutí), od situace, kdy naopak po povinném subjektu požadují aktivní vyhledávání místa (případně míst) publikace konkrétního rozhodnutí Nejvyššího soudu. V tomto případě se již jedná o vytváření nové, dosud neexistující, informace, kterou by musel povinný subjekt vytvořit čistě pro účely vyřízení žádosti o informaci. Zároveň by takové vytváření nové informace znamenalo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž a nemožnost ověřit si, zda je informace skutečně úplná.

Jelikož jste v rámci projednávané žádosti požadoval pouze informaci, kde bylo uvedené sbírkové rozhodnutí publikováno pod Vámi uvedeným označením, tak tato výše popsaná situace de facto nenastala. Není tak důvodu pro odmítání žádosti, byť i jen zčásti. Povinný subjekt výše citované upozornění znovu přiložil jen pro Vaše možné další žádosti o informace, aby byl jeho postup v takových modelových případech co nejvíce předvídatelný.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upřesnit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“. Je pravdou, že do 31. 3. 2002 již zrušený zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, používal zákonné označení „*Nejvyšší soud České republiky*“, tento zákon o soudech a soudcích byl však k 1. 4. 2002 nahrazen novým zákonem, který již pracuje pouze s označením „Nejvyšší soud“.

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti nesouhlasíte, můžete podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona